

CONNECTIONS ISRAEL

Bringing the Jewish People Together

Sderot a Study in Mutual Responsibility

Goal: To enable the participants to understand the uniqueness of the Jewish People in contrast to the other nations of the world in that the Jewish People exhibit a greater sense of mutual responsibility one to the other and are driven to act for the greater good of the community even when this action requires personal sacrifice.

Target Group: Junior high - high school students

Activity Duration: 1.5 hours

Note: This activity can be done on Shabbat and weekdays
Required Materials: poster board; marbles, beads or any other material that can be scattered around the room haphazardly and create a mess; cards with the stories

Activity Outline:

I) The marble game - The group leader proceeds to scatter all the marbles, beads etc around the room and tells the participants that the person who collects the most marbles or beads, wins the game. (We expect that the participants will get in each other's way and bother one another). Once all the marbles or beads are collected, the group leader ends the game.

II) Reading the selection from "The Gates of Uprightness" (attachment #1). The group leader explains that we, as

people in general, and as Jews in particular have to look at life a bit differently. We must include more individuals in our "I." Just as in the game, if we had banded together with each group collecting in one area, we would have completed the task more quickly and everyone would have won, so too in life - when we unite, we conserve energy and accomplish more.

III) Group process - Participants are divided into three groups. Each group receives a card with a different story on it (Attachment #3) and after reading the story is asked to respond to the following questions:

- 1) What values drove the hero to behave in the way that he/she did?
- 2) If you were put into a similar situation, would you have thought or behaved differently?

After the group has answered the questions, they have to devise a way in which to present their story to the other groups. (They can dramatize it; they can read it; they can explain it etc.) Once all of the groups have presented, there is a follow up discussion.

The opening question of this discussion is:

Do the values that we saw in these stories still exist today, or are they part of past generations?

IV) The group leader reads the excerpt from Bina Ofek (attachment #2) about the mutual responsibility of the Jewish People for one another, in order to demonstrate how in actuality this is what unifies and singles out the Jewish People from the other nations of the world. The Jewish People are committed to devotion and when necessary sacrifice for their land, nation and people. "All of Israel is responsible one for the other." When one member of the group falls and needs help, another group member always come along to help him up and extends a helping hand.

V) Summing it up: It is easy to see, how in each of the scenarios, people sacrificed their lives for their people and their country.

Nir Poraz (may G-d avenge his blood), who together with his forces burst in to save Nachshon Wachsman (may G-d avenge their blood), knowing full well that there was an 80% chance that the first one in would receive the blunt of the terrorists fire and would in all likelihood be killed. He actually volunteered for this mission!

Hannah Senesh, who worked to assist the allied forces in saving Jewish communities living under Nazi rule. She did everything for the sake of her homeland until she was captured and then tortured severely. Nonetheless, she did not betray her co-conspirators, but rather operated with courage and determination until her last moment. When facing the firing squad, rather than accepting a covering for her eyes, she stared them and her fate straight in the eye.

Joseph Trumpeldor, who fought determinedly and to the end for his homeland and in defense of his people in the battle of Tel Chai. Trumpeldor died of his wounds while speaking the following well known words: "It's not terrible, it's good to die for one's land." This famous quote exemplifies what he stood for, where first and foremost came the wellbeing of his people and the land of Israel.

Ask the group to list the values that can be extracted from these people's stories. The list may include but is not limited to:

commitment, determination, bravery, devotion, sacrifice, mutual concern (as in All of Israel is responsible one for the other)

These values are alive and well and deeply embedded in the Jewish people. If we don't see them, it simply means we need to dig deeper to realize our potential, because they are in our souls. We all need to learn from these heroes and operate out of this sense of mutual responsibility remembering our

membership in the club of the Jewish people. "All of Israel is responsible one for the other."

Attachment #1:

Gates of Uprightness

"This virtue of a man's character will be clarified and seen to be true when one assesses his sense of "I," measuring each man according to his level: The "I" of the rude and lowly man is concentrated only in his physical being; above him is he who feels his "I" is comprised of both the body and soul; and above him, is he who includes in his "I" his family members. The man who walks in the path of Torah, includes in his "I" all of the people of Israel, for really every person of the nation of Israel is like a limb of the national body... and in essence, he is just one small limb of the entire human race. In this way, the emotion of self love helps him to love all of the Jewish people and all of humanity."

Attachment #2:

Written by Dina Ofek

Two weeks ago I visited a school in New York and talked with students in one of the classes. I told them about Israel and asked them to give me their opinions about the upcoming election in their country, the oil crisis, the United Nations and the Americans being held hostage. "What is your feeling," I asked them, "given the fact that 52 of your American brothers are being held illegally in captivity for over a year, and your country, which is considered the strongest in the world, isn't capable of getting them released?"

One of the youngsters got up and said, "You are greatly mistaken. Those people aren't my brothers and it is irrelevant to me what happens to them." I looked around - the rest of the students were shaking their heads in agreement and another child added, "It was their bad luck that they got stuck in Iran at that time. Even if there had been 520 such people it wouldn't make a difference to me. More people are killed in traffic accidents everyday so why should this be my business!"

"And if your father had been among the captives," I asked him. "Then obviously I would care," he answered. "But I wouldn't expect anyone else to lift a finger to free him."

"If that's the case," I said, "everyone lives just for himself?" "Exactly," they all said, "everyone is interested in their own business. We don't do favors for others and we don't expect others to do favors for us."

I told them about Operation Thunderbolt in Entebbe. Most of them had never heard of it because most youths in America aren't interested in what happens in the world. They were surprised and excited by the Jewish, Israeli commitment to others. However, they all decided that it's not worth putting yourself in danger for the "other." At that moment, I felt intense longing and boundless love for our small and courageous country, where we share in each other's sadness and joy, and where we have a sense of commitment for each other like nowhere else in the world. Our sages said: "All of Israel is responsible one for another."

How heartwarming is the knowledge that by us there is tremendous concern for one another - the magical secret of the Jewish People.

Yours,
Bina Ofek

Attachment #3:

Scenario #1:

Given the present dangers that were cast on the Jewish settlements of the Upper Eastern Galilee due to the ongoing battles between the French rulers and the local Arabs, the committee of defense of the Jewish Settlement movement sent Joseph Trumpeldor to organize the defense of the settlements. At the end of the year 1919, he left for the Galil and began to fortify the northern points: Tel Chai, Kfar Giladi and Metullah. On the 11th of Adar 5680 (March 1, 1920), he was in Kfar Giladi and was called to Tel Chai because of rumors that a large group of Arabs were approaching in order to attack that point. During the exchange of gunfire that ensued, Trumpeldor was fatally wounded. He passed the chain of command to his replacement saying: "These are my last moments, tell them to fight to the end for the honor of the nation." When he was transported to Kfar Giladi, having been seriously injured, the accompanying doctor asked him how he was doing and he responded: "Not a big deal, it is good to die for your country." With these words on his lips, he expired. He was laid to rest, with the other defenders of Tel Chai, in the courtyard of Kfar Giladi, and after awhile their remains were transferred to the cemetery next to Tel Chai.

Scenario #2:

After five years of military service, Nir was approaching his discharge from the IDF. When he was already on discharge leave, he was called back to his unit and asked to serve as the head of the force that received the order to save Nachshon Wachsman, the soldier who had been kidnapped by terrorists five days earlier. The entire country stopped breathing when Nachshon's picture, the captive soldier in the hands of the kidnapers, was aired on television. After intensive searching

and all encompassing intelligence from all segments of the security forces, the house in which Nachshon was being held was identified, on the outskirts of the village of Bir Naballah north of Jerusalem, not far from his home. The terrorists attempted to apply pressure by giving an ultimatum. Despite the immense difficulty involved in breaking into this house, in which three armed terrorists were holed up, the Israeli government decided not to surrender to terrorists and to try to free Nachshon. On the 10th of Cheshvan 5755 (October 14, 1994), Nir was killed in battle against these Hamas terrorists.

The commander of the unit described the battle: "On Friday October 14, 1994, our forces burst into the house where Nachshon Wachsman was being held in an effort to free him. Nir led the force at the time of entry with the other soldiers following right behind him. Nir quickly got to the door of the room where the captive was being held, and attempted to penetrate inside and save Nachshon's life. During this attempt, he was shot and killed and ten of his soldiers were wounded.. During this operation extraordinary bravery and determination was revealed. Nir served as a personal example and exhibited exceptional leadership abilities for the members of his force under the most difficult of situations."

Scenario #3:

In the year 1943 Hannah Senesh was drafted into the British army and volunteered to join the paratroopers. Her mission was to parachute onto European soil. The goal of the operation was to assist the allied forces in their struggle and to attempt to reach the partisans in order to save Jewish communities that found themselves under the Nazi regime. In March 1944, after completing practice drills in Egypt, Hannah Senesh, together with 32 of her fellow paratroopers, jumped into Croatia on the border of Hungary. The group remained in the forest for three months with the partisans of Titu, waiting for falsified documents which would enable them to cross the border. In the poem, "Blessed is the Match," which she wrote in Hebrew during this time of waiting, she gives expression to her determination and absolute commitment to the cause.

On June 7, 1944, the night that Hungarian Jewry was deported, Hannah crossed the border. She was apprehended almost immediately by the Hungarian police and sent to prison in Budapest. Although she endured months of interrogations and terrible torture, and even though she knew that her mother was also in danger because of her, Hannah refused to cooperate with her interrogators. She was tried for spying and as a Hungarian citizen, also as being a traitor to her country.

Hannah maintained her right to act as she did and in that protest demonstrated her bravery and determination. She was sentenced to death and even as she stood before a firing squad, refused to allow her eyes to be covered and stared straight at her destiny. On November 7, 1944, when she was just 23 years old, Hannah was shot to death.

נספחים: הייתה לצנוח על אדמת אירופה. מטרת המבצע הייתה לסייע במאבקן של בעלות הברית ולנסות לחבור אל הפרטיזנים בכדי להציל קהילות יהודיות שהיו נצורות תחת השלטון הנאצי. במרץ 1944, בתום תקופה של אימונים במצרים, צנחה חנה עם 32 חבריה לקבוצה בקרואטיה, ליד הגבול ההונגרי. הקבוצה שהתה ביער שלושה חודשים עם הפרטיזנים של טיטו, ממתינה לתעודות מזויפות שיאפשרו לה לחצות את הגבול. בשיר "אשרי הגפרור", שכתבה בעברית בתקופת ההמתנה, היא נותנת ביטוי לנחישות שלה ולדבקותה המוחלטת במטרה. ב-7 ביוני 1944, בלילה בו גורשו יהודי הונגריה, חצתה ח

1. שערי יושר:

"וסגולה זו היא שיתברר ויתאמת אצל האדם איכותו של ה"אני" שלו כי בזה יומדד מעלת כל האדם לפי מדרגתו: האיש הגס והשפל כל ה"אני" שלו מצומצם רק בחומר ובגופו, למעלה ממנו מי שמרגיש שה"אני שלו הוא מורכב מגוף ונפש, ולמעלה מזה מי שמכניס ל"אני" שלו בני ביתו ומשפחתו. והאיש ההולך על פי דרכי התורה, ה"אני" שלו כולל את כל עם ישראל, שבאמת כל איש ישראל הוא כאיבר מאיבר האומה הישראלית... והוא בעצם רק איבר קטן בתוך הבריאה כולה, ואז גם רגש אהבת עצמו עוזר לו לאהוב את כל עם ישראל, ואת כל הבריאה כולה."

2. בינה אופק:

לפני שבועיים ביקרתי בבית ספר בניו יורק ושוחחתי עם תלמידי אחת הכיתות. סיפרתי להם על ישראל וביקשתי לשמוע את דעתם על הבחירות לנשיאות בארצם, על משבר הדלק, על המלחמות המתחוללות בעולם, על ארגון האומות המאוחדות ועל בעיית בני הערובה האמריקנים. "מהי תחושתכם", שאלתי, "נוכח העובדה, שחמישים ושניים מאחיכם מוחזקים למעלה משנה בשבי בלתי חוקי, ומדינתכם, הנחשבת לחזקה ביותר בעולם, אינה מסוגלת לשחררם?".

קם אחד הנערים ואמר: "את טועה מאוד. אלה אינם אחי, ולא אכפת לי מה יקרה להם!". הבטתי סביבי: שאר בני הכתה הנהנו בהסכמה, ונער אחד הוסיף: "זה היה מזלם הרע ששהו באותה עת באיראן. גם אם היו שם 520 איש זה לא היה אכפת לי. בכל יום נהרגים יותר אנשים בתאונות דרכים. מה זה עסקי?".

"ואם היה אבא שלך שבוי ביניהם?" שאלתי. "אז היה אכפת לי, כמובן", ענה הנער, "אבל לא הייתי מצפה שמישהו ינקוף אצבע למען שחרורו." "אם כך", אמרתי, "כל אחד חי לעצמו בלבד?". "בדיוק", אמרו כולם, "כל אחד מתעניין בעסקים של עצמו. לא עושים טובות ולא מצפים לטובות". סיפרתי להם על מבצע אנטבה. רובם לא שמעו על כך, כי בני הנעורים בארצות הברית כמעט

שאינם מתעניינים בנעשה בעולם. הם התפעלו והתלהבו ממסירות הנפש היהודית – ישראלית. אבל כולם החליטו שלא כדאי להסתכן בשביל הזולת. באותו רגע חשתי געגועים עזים ואהבה אין קץ לארצנו הקטנה והאמיצה, שבה אנו מתחלקים זה עם זה באושר ובאסון, במסירות נפש שאין דוגמה לה בעולם, ואמרו חז"ל: "כל ישראל ערבים זה לזה".

כמה מחממת את הלב הידיעה כי אצלנו אכפת מאוד וזה הסוד, סוד הקסם של העם היהודי.

שלכם,

בינה אופק.

3. מקרה 1:

נוכח הסכנה שנשקפה אז לישובים העברים בגליל העליון המזרחי עקב הקרבות שבין שלטונות צרפת ומתקוממים ערביים, שלח ועד ההגנה של הישוב העברי את יוסף טרומפלדור לארגן את הגנת הישובים. בסוף שנת 1919 יצא לגליל והתחיל בביצור הנקודות הצפוניות תל-חי, כפר גלעדי ומטולה. בי"א באדר תר"פ (1.3.1920) היה בכפר גלעדי והוזעק לתל-חי לשמע ידיעות על התקהלות ערבית לשם התקפה על הנקודה. בחילופי היריות שנתפתחו ביניהם נפצע טרומפלדור פצעים אנושים. הוא מסר את הפיקוד למחליפו ואמר: "אלה רגעי האחרונים, מסור להם שיעמדו עד הרגע האחרון על כבוד העם". כשהועבר פצוע קשה לכפר גלעדי שאלו הרופא שליווהו לשלומו ואז ענה: "אין דבר, טוב למות בעד ארצנו" והוציא את נשמתו. הוא הובא למנוחות, עם שאר מגיני תל-חי, בחצר כפר גלעדי ולאחר זמן הועברו עצמותיהם לבית הקברות שליד תל-חי.

מקרה 2:

לאחר חמש שנות שירות עמד ניר לפני שחרורו מצה"ל. בהיותו בחופשת שחרור נקרא לשוב ליחידה ולעמוד בראש הצוות שקיבל את המשימה לחלץ את נחשון וקסמן, החייל שחמישה ימים קודם לכן נחטף בידי מחבלים. המדינה כולה עצרה את נשימתה כשנחשפה בתקשורת תמונתו של נחשון, השבוי בידי חוטפיו. לאחר חיפושים

אינטנסיביים ועבודת מודיעין רחבת היקף של כל זרועות הביטחון, התגלה הבית בו הוחזק נחשון - בשולי הכפר ביר נבאללה מצפון לירושלים, לא הרחק משכונת מגוריו.

המחבלים ניסו להפעיל סחטנות תוך הצבת אולטימטום. למרות הקושי העצום בפריצה לבית, בו מבוצרים שלושה מחבלים חמושים, החליטה ממשלת ישראל שלא להיכנע למחבלים ולנסות לשחרר את נחשון. ביום י' בחשוון תשנ"ה (14.10.1994) נפל ניר בקרב עם מחבלי החמאס. מפקד היחידה תיאר את מהלך הקרב: "ביום שישי, 14 באוקטובר 1994, פרץ כוח של היחידה לבית בו הוחזק נחשון וקסמן, במטרה לשחררו. ניר היה בעת הפריצה בראש הכוח, ושאר החיילים מהצוות שלו מיד אחריו. ניר הגיע במהירות לדלת החדר שבו הוחזק החטוף, וניסה לפרוץ פנימה ולהציל את חייו של נחשון. במהלך ניסיון זה נורה ונהרג, ועשרה מחייליו נפצעו. במהלך פעולה זו גילה אומץ לב ונחישות יוצאת דופן. ניר היווה דוגמה אישית והשרה מנהיגות וביטחון על החיילים בכוח, בנסיבות מסוכנות ודורשניות שאין למעלה מהן."

מקרה 3:

בשנת 1943 התגייסה חנה סנש לצבא הבריטי והתנדבה להצטרף לקבוצת צנחנים שמשימתה נה את הגבול. היא נתפסה כמעט מייד על ידי המשטרה ההונגרית ונשלחה לכלא בבודפשט. על אף שבמשך חודשים עברה חקירות ועינויים קשים ולמרות שידעה, שאמה גם היא בסכנה בגלל מעצרה, סירבה חנה לשתף פעולה עם חוקריה. היא הועמדה לדין באשמת ריגול וכאזרחית הונגרית - גם בבגידה במולדת. חנה הגנה בתוקף על זכותה לפעול כפי שפעלה, תוך שהיא מפגינה נחישות ואומץ לב. היא נידונה למוות וגם בעומדה מול כיתת היורים, סירבה לכסות את עיניה והישירה מבט אל גורלה. ב- 7 בנובמבר 1944, כשהיא בת 23, הוצאה חנה סנש להורג.